

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobců **a) F. B. a b) H. B.** proti žalovanému **Krajskému úřadu Kraje Vysočina**, se sídlem Jihlava, Žižkova 57, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2014, č. j. KUJI 71927/2014, sp. zn. OUP 345/2014-Ko-2,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a shrnutí průběhu správního řízení

[1] Městský úřad Moravské Budějovice (dále též „stavební úřad“) vede od 25. 5. 2006 řízení o odstranění stavby „*Oplocení mezi pozemky*“ na pozemku st. p. č. 180/2 v katastrálním území Moravské Budějovice provedené bez stavebního povolení či ohlášení, jehož vlastníky jsou S. a B. G.. Stavební úřad původně řízení zastavil dle § 66 odst. 1 písm. d) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a to usnesením ze dne 13. 11. 2006, č. j. Výst.-2891/2006-ODSN/No. O odvolání žalobců proti tomuto usnesení opakovaně rozhodoval žalovaný, mimo jiné i rozhodnutím ze dne 22. 9. 2009, č. j. KUJI 70765/2009, sp. zn. OUP 20/2007-Ko-8. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci žalobu, na jejímž základě je Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 24. 4. 2012, č. j. 29 Ca 217/2009-87, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Kasační stížnost žalovaného proti tomuto rozsudku zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 26. 8. 2013, č. j. 8 As 76/2012-35.

[2] Na základě uvedeného žalovaný rozhodnutím ze dne 30. 10. 2013, č. j. KUJI 73799/2013, sp. zn. OUP 213/2013-Ko-8, usnesení stavebního úřadu ze dne 13. 11. 2006 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání (proti tomuto rozhodnutí žalovaného žalobci brojili žalobou, kterou však zdejší soud odmítl usnesením ze dne 27. 5. 2014, č. j. 29 A 2/2014-55). V novém řízení pak stavební úřad posléze dne 10. 3. 2014 pod č. j. MUMB/OVUP/6018/2014, sp. zn. Výst.-2891/2006-ODSN/No, řízení o odstranění předmětné stavby přerušil dle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, a to vzhledem k podání žádosti

o dodatečné povolení stavby ze dne 7. 3. 2014. Proti tomuto usnesení se žalobci odvolali a žalovaný odvoláním napadené usnesení stavebního úřadu ze dne 10. 3. 2014 dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutím ze dne 16. 6. 2014, č. j. KUJI 40661/2014, sp. zn. OUP 184/2014-Ko-2, zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k dalšímu řízení. I proti tomuto rozhodnutí žalovaného podali žalobci žalobu, kterou zdejší soud odmítl usnesením ze dne 26. 8. 2014, č. j. 29 A 58/2014-18.

[3] Následně stavební úřad usnesením ze dne 1. 7. 2014, sp. zn. OVUP/2891/2006-ODSN/No, č. j. MUMB/OVUP/15203/2014, prohlásil účastníkům dle § 36 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, lhůtu 10 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení, dokdy mohou činit své návrhy a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v řízení o odstranění předmětné stavby s tím, že po uplynutí této lhůty správní orgán ve věci rozhodne. Odvolání žalobců proti tomuto usnesení žalovaný zamítl nyní žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 3. 11. 2014, č. j. KUJI 71927/2014, sp. zn. OUP 345/2014-Ko-2, a usnesení stavebního úřadu potvrdil.

II. Žaloba

[4] V žalobě směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2014 žalobci namítli, že napadené rozhodnutí je nicotné. Správní orgány obou stupňů vydaly rozhodnutí o stavbě „*Oplocení mezi pozemky*“ na pozemku st. p. č. 180/2 v katastrálním území Moravské Budějovice provedené bez stavebního povolení či ohlášení, která neexistovala a ani v současné době neexistuje. Je tak dán důvod nicotnosti dle § 77 odst. 2 správního řádu. Žalovaný též dle žalobců porušil správní řád. Především opětovně nezavázal stavební úřad, aby na své náklady nechal od oprávněné geodetické organizace vytýčit hranice mezi pozemky parc. č. 176, 180/2, 180/3 a 4259/3 v katastrálním území Moravské Budějovice, a to dle dokumentace uložené na katastrálním úřadě. Po rekapitulaci skutkového stavu pak žalobce dále poukázali na porušení zásad materiální pravdy, legality, legitimního očekávání, rychlosti řízení a procesní ekonomie, a též § 50 odst. 4 správního řádu. Navrhli, aby soud deklaroval nicotnost rozhodnutí žalovaného, popř. je zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Posouzení věci soudem

[5] Zdejší soud se v první řadě zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že o žalobě nemůže věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

[6] Žalobou je napadeno rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil usnesení, jímž stavební úřad dle § 36 odst. 1 správního řádu prohlásil, dokdy mohou účastníci řízení o odstranění předmětné stavby činit své návrhy a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí s tím, že po uplynutí této lhůty správní orgán ve věci rozhodne.

[7] Soudy ve správním soudnictví nepřezkoumávají každé „rozhodnutí“ správního orgánu. V ustanovení § 70 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též s. ř. s.), jsou zakotveny tzv. kompetenční výluky, tedy případy, kdy jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny určité úkony správního orgánu.

[8] Podle § 70 písm. c) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Takovým úkonem je nepochybně i usnesení správního orgánu vydané dle § 36 odst. 1 správního řádu, neboť jím dochází pouze k omezené koncentraci správního řízení (např. k možnosti soudního přezkumu obdobně zaměřeného usnesení dle § 39 odst. 1 správního řádu srov. usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 4. 2013, čj. 57 A 22/2013-21, publ. pod č. 2957/2014 Sb. NSS; www.nssoud.cz). Na tom nic nemění skutečnost, že proti usnesení dle § 36 odst. 1 správního řádu lze dle správního řádu podat odvolání (což ostatně žalobci učinili).

[9] Jelikož je žalobou napadené rozhodnutí správního orgánu vyloučeno ze soudního přezkumu, nemůže se jím soud meritorně zabývat (a to ani z hlediska jeho tvrzené nicotnosti), a žalobu pro nepřípustnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. e) a § 70 písm. c) s. ř. s.

[10] K věci je možno nad rámec uvést, že ochrany subjektivních veřejných práv, která by byla postupem žalovaného dotčena, se lze před správními soudy domáhat až v řízení o žalobě směřující proti pravomocnému konečnému správnímu rozhodnutí, které bude v předmětné věci vydáno.

[11] Vzhledem k závěru o odmítnutí žaloby se soud dále nezabýval žádostí žalobců o osvobození od soudních poplatků.

[12] O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 8. ledna 2015

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu